

¹सुदर्शनः, ²दृदृशिवान्-दृदृश्वान् ^A, मार्गदर्शी, दर्शः, ^Bदिदृक्षुः,
^Cसन्दिदर्शयिषुः, दरीदर्शः;
 दृष्टव्यम्, दर्शयितव्यम्, दिदृक्षितव्यम्, दरीदृशितव्यम्;
 दर्शनीयम्, दर्शनीयम्, दिदृक्षणीयम्, दरीदृशनीयम्;
 दृश्यम्, दर्श्यम्, दिदृक्ष्यम्, दरीदृश्यम्;
³ईषदृशनः-दुर्दर्शनः-सुदर्शनः; — —
 दृश्यमानः, दर्श्यमानः, दिदृक्ष्यमाणः, दरीदृश्यमानः;
 दर्शः, ⁴आदर्शः, ^D, ⁵दर्शः दर्शः, दिदृक्षः, दरीदृशः;
 द्रष्टुम्, ⁶द्रष्टुम्, ^E दर्शयितुम्, दिदृक्षितुम्, दरीदृशितुम्;
 दृष्ट्वा, दृष्टिः, ⁸दृष्टिः, दर्शना, दिदृक्षा, दरीदृशा;
 दर्शनम्, ⁹पश्यः, दर्शनम्, दिदृक्षणम्, दरीदृशनम्;

1. सुष्ठु दर्शयतीति सुदर्शनः। नन्यादित्वात् (3-1-134) कर्तरि ल्युः।
2. कसौ, 'दृशेति वक्तव्यम्' (वा. 7-2-68) इति इड्विकल्पे रूपद्वयम्।
3. ईषदाद्युपपदेषु 'भाषायां शासियुधिदृशि—' (वा. 3-3-130) इति खलपवादो युच्प्रत्ययः। 'अयं युच् वा।' इति प्र. कौमुदी। तेन, पक्षे ईषदृशः-दुर्दर्शः-सुदर्शः इत्यपि साधु।
4. करणेऽधिकरणे चार्थे, 'पुंसि संज्ञायां घः—' (3-3-118) इति घप्रत्ययः। आदर्शः= दर्पणम्।
5. दृश्येते सूर्याचन्द्रमसावस्मिन् दिवसे इत्यधिकरणे, 'हलश्च' (3-3-121) इति संज्ञायां घच्। दर्शः=अमावास्या।
6. 'तुमुन्णुलौ क्रियायां क्रियार्थायाम्' (3-3-10) इति क्रियार्थक्रियायां तुमुन्।
7. स्त्रियाम्, सम्पदादित्वात् (वा. 3-3-94) भावे क्तिप्। 'क्तिजपीष्यते' (वा. 3-3-94) इत्युक्त्या दृष्टिरित्यपि साधुः।
8. 'क्तिक्त्वौ च संज्ञायाम्' (3-3-174) इति संज्ञायां क्तिच्। दृष्टिः=नेत्रम्।
9. यद्यपि, 'पश्यार्थैश्चानालोचने' (8-1-25) इत्यत्र निर्देशबलात् दर्शनम्=पश्यः, भावे शप्रत्ययोऽयम्। ल्युडपवादोऽयमिति प्रतीयते, तथाऽपि, 'अदर्शनम् लोपः' (1-1-60) इति ल्युडन्तस्यापि सूत्रकारनिर्देशात् ल्युडपि भवति।
- A. 'प्राकृतनादित्यकरोपमसः पुरीं दृदृश्वान् गजतावृतां सः ॥' वा. वि. 2. 23.
- B. 'संकथेच्छुरभिधातुमनीशा सम्मुखी न च बभूव दिदृक्षुः।' शि. व. 10. 41.
- C. 'सन्दिदर्शयिषुः साम निजुहूषुः क्षपाटताम्।' भ. का. 5. 64.
- D. 'अदृश्यतादर्शतलामलेषु च्छायेव या स्वर्जलधेर्जलेषु ॥' शि. व. 3. 35.
- E. 'वयमद्यैव गच्छामो रामं द्रष्टुं त्वरान्विताः।' भ. का. 7. 29.